

Oje for dette. Allerede da det første Lovforslag blev vedtaget i 1912—13, blev der til dette stillet et Ændringsforslag, der gik ud paa, at man skulde, trods Ægteskabs Indgaaelse, kunne nyde Understøttelse til Børnene. Dette Ændringsforslag lyder saaledes: „Underholdsbidrag ophører, naar paagældende Enke eller Enkemand indgaar Ægteskab; dog kan det, saafremt Forholdene taler derfor, ydes indtil to Aar efter Ægteskabs Indgaaelse“. Jeg kunde godt tænke mig at gøre dette Ændringsforslag til mine Ord og tænke mig at slaa til Lyd for det. Der vil foreligge mange Tilfælde, hvor en Enke, som kommer ind under Lovens Rammer, som har smaa Børn at forsørge og sidder i trange Kaar, vil lade sig afskrække fra at indgaa nyt Ægteskab, fordi hun derved mister Understøttelsen til Børnene; og det samme vil efter dette Lovforslags Vedtagelse gælde for Enkemændene. Man kan godt sige, at man skal ikke gerne stille disse Mennesker anderledes end andre; men man maa huske paa, at hvis en Enkemand med Børn har en Husholderske, som han synes godt om, og han ved, at den Dag, de indgaar Ægteskab, bortfalder Understøttelsen, saa vil de være tilbøjelige til at fortsætte Samlivet i Stedet for at søge at komme ind under ordnede Forhold. Det samme gælder for Kvindernes Vedkommende; der kan være et Forhold mellem en Mand og en Kvinde; og Manden vil gerne gifte sig med hende, men hun har 4—5 Børn i Forvejen, og Manden er Arbejder med en lille Indtægt, og derfor er det umuligt for ham at forsørge 4—5 Børn. Man bør ikke besværliggøre for saadanne Mennesker at indgaa Ægteskab, thi det er af stor Betydning, at de indgaar Ægteskab og kommer til at leve under de velordnede Forhold, særlig for Børnene og den opvoksende Slægt er det forfærdeligt demoraliserende at vide, at deres Far og Mor ikke er gifte. Derfor vil jeg gerne, at man skulde komme ind paa at løse dette Spørgsmaal paa en eller anden Maade; jeg tror, det vilde gavne vort Samfund og i første Række den opvoksende Slægt.

Jeg skal med disse Ord anbefale det foreliggende Forslag til Fremme og ønske, at det maa kunne gaa igennem her i Rigsdagen til Gavn baade for Enkernes og Enkemændenes Børn.

Kragh: Ved det Lovforslag, som her foreligger, sker der en meget betydelig Udvidelse af hele det Lovgivningsomraade, som Forslaget angaar. Hvis man sammen-

ligner de Udgifter, som Loven om Støtte til Børn af Enker hidtil har foranlediget, med den Udgift, som vil blive Resultatet af dette Lovforslags Ophøjelse til Lov i Henhold til de Opgørelser, som Statistisk Departement har foretaget, vil man have et levende Indtryk af, i hvor vid Udstrækning der her sker Forandring, baade hvad Tallet af Understøttelser og hvad de Understøttelser, som stilles til Raadighed, angaar. Udgifterne bliver imellem fire og femdoblede i Sammenligning med nu, efter Statistisk Departements Opgørelse. Det foreslaas nu, at Enkemænd skal medtages, at Indtægts- og Formuegrænsen forhøjes ganske betydeligt, og at selve Understøttelserne forhøjes; og den ærede socialdemokratiske Ordfører (Helga Larsen) var endda ikke tilfreds med det, som her er foreslaaet. Højere op, sagde den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører kunde særdeles vel tænke sig, at man forhøjede for Enkemænd Indtægtsgrænserne og Ydelserne. Derimod syntes det ikke, som om den ærede Taler kunde tænke sig noget som helst om, hvor Pengene skal komme fra; i det mindste er der ikke gjort noget som helst Forsøg hverken fra den ærede Ordførers eller fra den højtærede Ministers Side paa en Redegørelse for, hvorfra de øgede Udgifter, man foreslog, skulde tages.

I Motiverne til Forslaget er der jo gjort Rede for Forslagets Historie; og naar jeg nu gerne vil knytte nogle Bemærkninger ogsaa til denne Side af Sagen, er det for at bidrage til at klargøre, hvad Formaalet oprindeligt har været med den Lovgivning, som her beskæftiger os.

Forslaget om Støtte til Børn af Enker blev som bekendt forelagt første Gang i Samlingen 1908—09 ved privat Initiativ. Socialdemokratiske Medlemmer af Folketinget forelagde Lovforslaget. I Sommersamlingen 1909 blev det paa ny forelagt ved privat Initiativ og derefter igen i Samlingerne 1909—10 og 1910—11. Motivet til Forelæggelse af dette Lovforslag blev klart angivet af den daværende fremtrædende Socialdemokrat, senere afdøde P. Knudsen, der henviste til, at den ugifte Kvinde faar Støtte til sit Barn gennem Normalbidraget, som eventuelt udredes af det offentlige, og derigennem blev det begrundet, at der drages Omsorg for en tilsvarende Hensyntagen til den gifte Kvinde. Det Lovforslag, man forelagde, angik da ogsaa oprindeligt kun forsørgelsesberettigede Enker efter Personer, som havde Adgang til at være nydende Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser, naar den vedkommende Enkes Indtægt var væsentlig ringere